З нори в камінню під горою
там било сильно жерело,
потік плив чистою водою
край поля, що при нім було.

Вода мулила берегами
помалу мужика ріллю.
Він задумавсь:

"Потік з роками
ще знищить ниву всю мою".

Взяв челядь і нору глибоку
з великим трудом він заткав.
"Без жерела нема потоку",—
так він весело погадав.

Аж ось нараз нора зробилась
на загонах его ріллі,
а з неї скрізь вода розлилась
по збіжжю, що зійшло в землі.

Ледве спинив він тихо воду,
аж знов нора знайшлась нараз...
Старий сусід узрів сю шкоду
і раду дав,

що поки час:

"Відкрий нору і бистру струю
пусти руслом тим, що й давно;
усунеш певно шкоду всяку,
лиш берег вирівняй і дно!

Чим більше жерело стісняти,
оно щораз тим кріпше б'є
і, здавлене, несе лиш страти,
а так, то і хосен дає!"

1887